

LIBELLVS IOANNIS VERNERI
Nurembergensis super viginti duobus ele-
mentis Conicis,

DIFFINITIO PRIMA.

Onus est figura quæ fit quando rectanguli tri-
anguli manente uno eorum quæ circa rectum
sunt angulum latere circumductum tñ angulū
in idem rursus vnde sumpserit exordium cirs-
cumvoluitur. Et si manens recta linea æqua
fuerit reliquæ, quæ circum rectum est angulū
circumductæ orthogonius seu rectangulus erit conus. Si vero
minor amblygonius seu obtusiangulus. Sin autem maior oxy-
gonius seu acutiangulus. Aliter. Conus est figura quæ fit
si a puncto aliquo ad circuli circumferentiam
qui in eodem plano non est, & eidem puncto
recta linea coniuncta vtrinq; porrecta & pun-
cto manente citructa recta linea iuxta circuli
circumferentiā, donec ad idem rursus conuer-
tetur vnde ferri incepit. Descriptam itaq; a re-
cta linea superficiem, quæ conficit ex binis su-
perficiebus ad verticē inuicem positis quarū
vtraq; augetur in infinitū descriptione rectæ
ad vtramq; partē in infinitū productæ, Mathe-
matici conicā vocat superficiē. Verticē vero
ipsius eminens ibidē punctum. At axem, per
punctum illud eminens & centrū circuli actā
rectam lineam. Coni deniq; basim circulū illū.

DIFFINITIO SECUNDA

Axis coni est manens quædā recta linea, vtī in
prima coni diffinitione, circa quā lineā rectam
triangulum vertitur.

DIFFINITIO TERTIA

Basis coni est circulus, iuxta primā coni diffinitionem, sub cirs-
a iii

